

ד"ר יהודה מהרש"ק

— ליובל הששים —

רח"תבל רענן, מוכתר בנימוסים ובכתר
חכמה ושם טוב, מלובן ומזורז. פיגול-מאום
לא דבק בו. צנא מלא שופרא!

וכך הוא עובד את עבודתו יום-יום זה
כשלושים ושתים שנה. בבית הספר "תח"י"
כמוני, מכבד את מקומו ומתכבד בו, מעלה
ומוסיף מחול על הקודש, מחנך דור צעיר,
נצר מטעו ואוצל עליו מרוחו הנדיבה,
רוח תורה ומורא שמים, אהבת אדם, יש-
ראל וארץ מולדת. עוד חילו לאורייתא,
אשריהו ואשרי חלקו.

א. מ. גונצר

מורה דרך, מנהל וחבר טוב למורה, אב
ופטרוני לתלמיד ולהוריו, הנהנים ממנו עצה
ותושיה. וכל דרכיו נועם, חסד ואהבת
אדם. ענוותן כהילל, קפדן על עצמו כשמ-
אי, צנוע וארך-רוח, אמן מוצנע ופידא-
גוג מצויין. כל המידות הטובות, שמנו חכ-
מים בהוראה, נזדמנו אצלו לפונדק אחד,
נצטרפו ונצרפו בכור נשמחו.

עד כאן — חצי הלל. "ואידך פירושא".
סיני ולא עוקר הרים. "ספרא" ולא "סיי"
פא. בונה ולא סותר. מתרחק מן המפלג-
תיות ומן הדומה לה. נקי-הדעת ויפה-נפש.
ברו כתוכו. כל ימיו בא ללמד ותמיד נמצא
למד, מוסיף דעת, מרבה תורה ומרבה
חכמה. גוח לבריות ולתלמידיו ומעלה (עי"ן
פתוחה) אותם בעצמו כאילו ילדם.

וכיוצא בזה במה שאין בו בתורת מו-
רה ופידאגוג — קונם עליו להיות "בעל
מלאכה אחת". איננו צר-לב ומצומצם-מוח,
כולו מקשה מכף רגלו ועד קדקדו. בעל
נפש רחבה ועין יפה. ומעולם אינו זורק
מרה בחברו ותלמידיו. חימה אין לו. עיין
לו!...

פרי-חמד זה, כרבים וכן שלימים כמו-
תו — אל תגידו בגת! — אין כולו מתוצ-
רת הארץ. עדיין מגידולי קרקע של היה-
דות הרוסית המשורגת הוא. לא מבין החו-
מות והחולות ועפרה התחוח של תל-אביבנו
החביבה, עלה כיונק לפנינו. גזעו כבר
שורש בארץ אבות. ענף עץ אבות — מוצ-
איו בשם משפחתו (מהרש"ק) משולבים.
באהלי שם בשקלוב ומיר הורח ברוח וריח
תורה ודעת אלוקים, ויפת (היו"ד) פתח-
חה) את רוחו גם באהלי יפת, נכנס לפרד-
סי המדע החילוני, הציץ ויציץ ופרח כאו-